

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De Welfone IV. Qui Primus fuit Dux Bauariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

cum aderant, fidelissimè commisit. Ipse vero diem claudens extremum, illo deportatus est, & cum maximo planctu suorum & totius viciniratis sepultus. Mox expleta sepultura, quibus iniunctum fuerat donationem perficere volentes prohibiti sunt. Mater enim ipsius sciens se hæredem habere ex filia, missis in Italiam legatis, iussit eum adduci, & veniens penitus donationem interdixit; & se certum & verum esse hæredem proclamauit.

DE WELFONE IV. QVI PRIMVS
fuit Dux Bavarie.

8.

Hic est ille Gvelf, qui primus ex nostris Ducatum Bavariorum adeptus magna in eo sicut & in aliis regni partibus peregit. Erat enim vir armis strenuus, consilio prouidus, sapientia tam forensi quam ciuili præditus. Vnde & omnes tempestates bellorum contra se & contra alios inuicem in finibus suis exortas, magna vel moderatione vel seueritate compefcuit. Imperatori, antequam machinationes in mortem suam patrasset, & antequam Ecclesiam Dei manifestè impugnasset, fidelissimè adhærebat; eique cum contra Saxones dimicaret, in tribus funestissimis congressionibus strenuissimè militabat. At ubi multa inhonesta de eo in medium proferebantur; & quod maius est, Dominum Apostolicum Gregorium septimum, Gvriperto Rauennensi Archiepiscopo intruso, de sede sua expulit, ipse cum aliis Catholicis Principibus ab eo declinauit, & amodo eum multis modis inquietauit. Vnde & cum Sigefrido Augustensi Episcopo, qui parti, imò inhumanitati eius fauebat, diu & acerrimè dimicauit; quem tandem cum multis in ciuitate sua comprehensum in vincula iecit, & in castro Rauenspurch catenatum multo tempore

Aa

pore

WELFONE
SII
omg omg
SIV
24

pore conseruauit. Ciuitatem quoque eandem præd
 incendio deuastauit. Accepit autem Reginam Ang
 tunc viduam, filiam scilicet Baldubini nobilissimi Com
 Flandriæ Iuditam in vxorem. Ex qua duos filios Gwel
 nem scilicet & Henricum, quorum vterque Duc
 Bauriæ, alter post alterum possederat, progenuit. H
 est ille, qui primus ex nostris, eo quod fautoribus suis
 tot commotionibus bellorum, prædia sua distribuend
 ternos redditus comminuit, manus suas Episcopis & Ab
 tibus præbuit, & beneficia non modica ab eis recepit.
 mnes possessiones Luitoldi Comitis, quas in partibus
 habuit, præter illas quas in Zvyvalten sanctæ Mariæ
 tradidit, cum duobus castris Achalin & VVuluelingen
 donante possedit. Patrimonium quoque Comitis On
 nis de Buchorn, eo viuente & bona voluntate tradente
 cepit & obtinuit. Deniq; cum ad senilem ætatem venisset
 & Raitenbuchensem Ecclesiã construere cœpisset, & la
 copiosè dotasset, Altorfense quoq; monasterium præ
 decimis & mancipiis, nec non Ecclesiasticis ornamentis
 undantissimè ditauit, alias etiam Ecclesias ad se pertinē
 aliquo modo meliorasset, volēs de excessibus suis diffi
 rem satisfactionem exhibere, Ierosolymitanū iter arripit.
 Quod & in maximis persecutionib. & periculis Vngari
 & Græciam transiens perfoluit. Sepulchrum enim Dom
 & alia loca sancta omnibus suis pænè amissis visitauit. De
 inde ad reuersionem se parans Cyprum adiit, vbi de huc
 ta decedens, sepultus est. Ossa tamen eius postea inde sub
 ta, ad Altorfense monasterium trāslata & reposita sunt.
 cij autem peregrinationis & laborum eius, vel interfecti
 vel viui Sarracenis, machināte perfidissimo Alexio Imper
 tore Græco, traditi sunt. Inter quos Themo Saltzbur
 lis Episcopus comprehensus & Regi Mempheorum per
 lecto

ferentatus ad Idololatriam angariatur. Ille fanum ingressus, animi & corporis viribus robustissimus, Idola, quæ adorare debuit, non Deos sed opera manuum ostendens in frustra comminuit. Ob hoc productus exquisitisque suppliciis affectus Martyrio coronatus est. Itam comitissam matrem Leopaldi Marchionis orientalis, quæ similiter in eodem comitatu fuit, vnus de Principibus Sarracenorum rapuit, & impurissimo sibi matrimonio copulauit, ex eaq; sanguinem illum sceleratissimum Vramut progeniuit.

ser. Maximus

DE VVELFONE, QVI MEHTILDAM
duxit & in Choufringin obiit.

9.

IGitur post mortem patris Gvvelfo maior natu paternum Ducatum recepit. Vir moderatissimus, qui magis liberalitate & facilitate quàm crudelitate omnia sibi resistentia subiecit. Domum suam ordinatissime disposuit. Vnde & nobilissimi quique & vtriusque prouinciæ filios suos eius magisterio educandos certatim commendauerunt. In Italia tamen cum his, qui patrimonium suum iniuste vsurpauerant, & suos pessimis circumuentionibus molestant, sæpissime durissimos conflictus habuit. Romæ cum Imperatore Heinrico quinto fuit, cum Papam Paschalem captiuauit, immunis tamen scelere ab hoc. Nam cum omnimodis ab eo declinare non posset, mediatorem se ad compositionem faciendam interposuit, sicque factum est, vt Imperator tandem eius consilio ad condignam satisfactionem humiliaretur, & Papa eum pro bono pacis clementer ac paternè susciperet & consecraret.

Accepit autem Mahtildam nobilissimi ac dirissimi Italici Marchionis Bonifacij filiam in vxorem, sceminam

A a 2.

vir-

WELFONE
SII
umg. m. g.
SIV
24